

Може отделно да се провери коя част от сградата предизвиква първото срутване и коя част не може да се сложи поради недостига на площ на тази, върху която се построява. След това просто се гледа кое става по-рано, а ако и двете не стават никога, се извежда ОК.

Проверката на това дали някоя част може да се сложи е лесно. Слагат се една след друга и тъй като оставащата свободна площ само на частта директно отдолу се променя, това става за $O(1)$ операции на част, или $O(N)$ общо.

Тази тактика не може да се приложи за проверката за срутване, защото всяка част тежи на всичките под нея. Заради това за една част се правят $O(N)$ операции, или $O(N^2)$ общо. Това е недопустимо, защото N е до 100 000.

Да кажем че всичките части с индекси от 1 до K са сложени. Оказва се, че може за $O(N)$ операции да се намери дали сградата се срутва с тези K части (но не и коя част точно предизвиква това). Това става като се използва масив за общата тежест на всяка част и частите се обхождат в обратен ред. За всяка част, нейната обща тежест плюс собствената ѝ тежест се добавят на тази, директно върху която стои тя. Ако в някой момент някоя част има по-голяма обща тежест отколкото е здравината ѝ, сградата се срутва.

Щом това е възможно, може да се използва двоично търсене, за да се намери при добавянето на коя част се срутва сградата за общо $O(N \log_2 N)$ операции.

Така общата сложност на това решение е $O(N + N \log_2 N) \sim O(N \log_2 N)$.